

Guidad visning av vårsalongen 2025 den 6e mars

Denna gång var vi 60 personer fördelade på 3 grupper med varsin guide.

Vårsalongen har funnits sedan 1921. I år var det nästan 4 000 sökande till årets vårsalong varav 177 antagna, ca 4 procent av alla sökande.

I år har Joanna Sandell Wright tillsammans med en interkulturell och curatorieell jury gjort urvalet. Stort fokus på textil konst. Enligt juryn har år utställningen ett drag åt det ”mångkulturella och politiska som väver in Sverige i en global kontext”.

Alla konstverk är till salu och konstnärer sätter priset själva. Det dyraste konstverket är en tårta som vid vårt besök hade fullständigt sjangserat. Pris 1 miljard kronor!

Elle Azhdari, tårta har fått titel ”Gerascophobia”. Det är termen för omåttlig rädsla för att växa upp.

I samma rum finns också ett verk av fallskärmstyg och där har Vanja Hamdahl broderat ”Att drömma under bombhimlar”. När hennes mormor var liten hade hon en klänning sydd av en fallskärm. Kläder var svåra att få tag i när textilfabrikerna sömnlöst ställde om till krigsproduktion av uniformer och myggnät.

Picassos Guernica gästspelade på Liljevalchs i slutet av 30-talet. Alexander Ravskyis, som flytt från Ukraina har gjort målningen Victims of the War, inspirerade av Picassos verk. En grupp kvinnor i varierande åldrar utgör målningens centrum, vilket anspelar på uppgifterna om krigets sexualiserade våld där det yngsta offret är fyra år och det äldsta åttiofem.

Julian Birbrajers neontexter: När några röda bokstäver slocknar ser man de andra inneboende orden.

I **Maria Erlingssons** *The circle of life* finns sprutor, kanyler och ampuller som bildar en dekorativ rundel som en ceremoniell sköld från den behandling hon genomgått under 5 år.

Sandra Magnusson har virkat fina skulpturer från en skog som funnits "Det var en gång en skog". Ett av flera inlägg om en kritisk syn på den svenska skogspolitiken.

Åsa Elmstam, bidrar med ett kritiskt inlägg i den svenska skogspolitiken”Svensk skogspolitik III”, sedlar i intarsia, träfaner på MDF.

”Running boys”, en satirisk och obehagliga videoanimation av Johanna Hoffstens Huvudpersonerna två cowgirls, den ena svart och den andra med ljusare hud, som under en ridtur upptäcker en inhägnad med gråtande, vita gossebarn. I stället för att hjälpa de utsatta pojkarna stenar kvinnorna dem, så att blodet forsar och de faller som käglor. Kvinnorna dokumenterar därefter sitt dåd med mobilkamera, för att avslutningsvis konstatera att de är hungriga och rider iväg för att äta.

Sofie Stenberg, ”Ge mig en riktning”, äggoljetempera och olja på linneduk. En monumental målning som ger associationer till Ernst Josephsons ”Näcken”. I Sofie Stenbergs version syns en pojke som omfamnar eller kanske klamra sig fast vid naturen.

Cristian Quinteros Soto, "Självporträtt", ett fotografi som ger en blinkning till Zorns kurviga nakenmodeller i skärgårdsmiljö. Cristian Quinteros Soto är näck i sitt självporträtt och på väg ner i ett svalkande bad. Han blev omskriven för sitt bad- och saunaprojekt redan på Mejans examensutställning 2021, där diskussioner om kroppsnormer ingick. Vårsalongens publik kan nu köpa biljetter för att vinterbada med honom och basta i ett ambulerande tält. Detta på utvalda platser i Stockholms naturreservat, där sannolikt själva naturupplevelsen ingår i konceptet.

Några exempel på textilkonst är: Kökshanddukar med broderade fläckar av Erika Broman. En läcker kanellängd i siden som har pärlbroderier samt Simon Gunnarssons virkade tandborste och fimp.

Agnes Hjalmarsson, presenterade ur serien ”Made in Sweden”. En folkdräkt av plast.

AI har använts i enstaka fall, som i det digitala fotot där modellen bär en surrealistisk outfit med en jättelik hummer på huvudet. Prompt crafting kallas tekniken och den konsthistoriska referensen är förstås Elsa Schiaparellis Dalí-inspirerade hatt.

”Running boys”, en satirisk och obehagliga videoanimation av Johanna Hoffsten. Huvudpersonerna två cowgirls, den ena svart och den andra med ljusare hud, som under en ridtur upptäcker en inhägnad med gråtande, vita gossebarn. I stället för att hjälpa de utsatta pojkarna stenar kvinnorna dem, så att blodet forsar och de faller som käglor. Kvinnorna dokumenterar därefter sitt dåd med mobilkamera, för att avslutningsvis konstatera att de är hungriga och rider iväg för att äta.

Avslutning

Detta var några av de utställda föremålen. Svårt att sammanfatta utställningen men visningen var mycket uppskattad dels för de många fina verken dels för de mycket bra guiderna.

Claes Hedenström